

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

7 aprilie 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 102/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 93, 29.3.2014.	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 102/02	Cauza C-469/12: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien – Austria) – Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH/Olbrich Transport und Logistik GmbH (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Convenția de la Bruxelles — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 5 punctul 1 litera (b) — Competență judiciară — Competențe speciale — Materie contractuală — Noțiunea „prestare de servicii” — Contract de depozit).	2
2014/C 102/03	Cauzele conexe C-488/12-C-491/12 și C-526/12: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 octombrie 2013 (cereri de decizie preliminară formulate de Debreceni Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Sándor Nagy (C-488/12)/Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12)/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal și Józsefné Ványai (C-526/12)/Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal (Trimitere preliminară — Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Aplicarea dreptului Uniunii — Lipsă — Necompetența manifestă a Curții).	3

2014/C 102/04	Cauze conexe C-537/12 și C-116/13: Ordonanța Curții (Camera întâi) din 14 noiembrie 2013 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca – Spania) – Banco Popular Español SA/Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), și Banco de Valencia SA/Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume (C-116/13) (Directiva 93/13/CEE — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte încheiate cu consumatorii — Contract de împrumut ipotecar — Procedură de executare ipotecară — Competențele instanței naționale de executare — Clauze abuzive — Criterii de apreciere)	3
2014/C 102/05	Cauza C-550/12 P: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 noiembrie 2013 – J/Parlamentul European (Articolul 227 TFUE — Dreptul de petiționare — Petiție adresată Parlamentului European — Decizie de clasare definitivă — Subiect care nu se încadrează în domeniile de activitate ale Uniunii Europene) . .	5
2014/C 102/06	Cauza C-581/12 P: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 noiembrie 2013 – Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piața olandeză a bitumului rutier — Stabilirea prețului brut al bitumului rutier — Stabilirea unui rabat pentru constructorii de drumuri — Comunicarea privind cooperarea din 2002 — Punctul 23 litera (b) ultimul paragraf — Imunitate parțială — Elemente de probă privind fapte necunoscute anterior de Comisia Europeană — Recurs vădit inadmisibil sau vădit nefondat)	5
2014/C 102/07	Cauza C-593/12 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 24 octombrie 2013 – Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH (Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală Color Focus — Cerere de declarare a nulității formulată de titularul mărcii verbale comunitare Focus — Declararea nulității — Renunțare — Articolul 149 din Regulamentul de procedură — Recurs rămas fără obiect — Nepronunțare asupra fondului)	6
2014/C 102/08	Cauza C-617/12: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) – Regatul Unit) – Astrazeneca AB/Comptroller General of Patents (Medicamente de uz uman — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 13 alineatul (1) — Noțiunea „prima autorizație de introducere pe piață în Comunitate” — Autorizație eliberată de Institutul Elvețian pentru Produse Terapeutice (Swissmedic) — Recunoaștere automată în Liechtenstein — Autorizație eliberată de Agenția Europeană pentru Medicamente — Durata de validitate a unui certificat)	7
2014/C 102/09	Cauza C-5/13: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Szombathelyi Törvényszék – Ungaria) – Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (Trimitere preliminară — Articolul 45 TFUE — Libera circulație a lucrătorilor — Legislație națională care prevede, sub sancțiunea amenzii, obligația conducătorului unui autovehicul care are plăci de înmatriculare străine de a prezenta pe loc dovada legalității utilizării acestuia cu ocazia unui control al poliției)	8
2014/C 102/10	Cauza C-49/13: Ordonanța Curții (Camera a treia) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Úřad průmyslového vlastnictví – Republica Cehă) – MF 7 a.s./MAFRA a.s. (Articolul 267 TFUE — Noțiunea „instanță” — Procedură destinată să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional — Independență — Necompetență vădită a Curții)	8
2014/C 102/11	Cauza C-70/13 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 12 decembrie 2013 – Getty Images (US), Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Marca verbală PHOTOS.COM — Refuz parțial al înregistrării — Egalitate de tratament — Obligația OAPI de a ține seama de practica sa decizională anterioară — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	9
2014/C 102/12	Cauza C-167/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 28 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil régional d’expression française de l’ordre des médecins vétérinaires – Belgia) – procedură disciplinară împotriva lui Jean Devillers (Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Conseil régional d’expression française de l’ordre des médecins vétérinaires — Noțiunea „instanță națională” în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții)	10

2014/C 102/13	Cauza C-210/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) – Regatul Unit) – Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Medicamente de uz uman — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Noțiunile „principiu activ” și „compoziție de principii active” — Adjuvant)	10
2014/C 102/14	Cauza C-257/13: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône – Franța) – Anouthani Mlamali/Caisse d’allocations familiales des Bouches-du-Rhône (Trimitere preliminară — Articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții — Inexistența unor precizări suficiente cu privire la contextul factual și normativ din litigiul principal precum și cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebarea preliminară — Inadmisibilitate vădită)	11
2014/C 102/15	Cauza C-258/13: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 28 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de 5 ^a Vara Cível de Lisboa – Portugalia) – Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/Instituto da Segurança Social, IP (Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă — Persoane juridice cu scop lucrativ — Asistență judiciară — Lipsa unei legături cu dreptul Uniunii — Necompetență vădită a Curții)	12
2014/C 102/16	Cauza C-1/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 2 ianuarie 2014 – KPN Group Belgium NV & Mobistar NV/Ministerraad, intervenientă: Belgacom NV.	12
2014/C 102/17	Cauza C-3/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 3 ianuarie 2013 – Polska Telefonia Cyfrowa S.A./Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej	13
2014/C 102/18	Cauza C-8/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia (Spania) la 10 ianuarie 2014 – Unnim Banc, S.A./Diego Fernández Gabarro și alții.	14
2014/C 102/19	Cauza C-9/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 13 ianuarie 2014 – Staatssecretaris van Financiën/D.G. Kieback	14
2014/C 102/20	Cauza C-16/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Beroep te Gent (Belgia) la 16 ianuarie 2014 – Property Development Company NV/Belgische Staat.	15
2014/C 102/21	Cauza C-31/14: Recurs introdus la 21 ianuarie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 8 noiembrie 2013 în cauza T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	15
2014/C 102/22	Cauza C-32/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 23 ianuarie 2014 – ERSTE Bank Hungary Zrt./Sugár Attila	16
2014/C 102/23	Cauza C-33/14 P: Recurs introdus la 24 ianuarie 2014 de Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 11 noiembrie 2013 în cauza T-545/12, Mory și alții/Comisia	17
2014/C 102/24	Cauza C-35/14 P: Recurs introdus la 23 ianuarie 2014 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 12 noiembrie 2013 în cauza T-245/12, Gamesa Eólica, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	18
2014/C 102/25	Cauza C-37/14: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2014 – Comisia Europeană/Republica Franceză	18
2014/C 102/26	Cauza C-39/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 ianuarie 2014 – Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) și alții	19

2014/C 102/27	Cauza C-40/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 17 ianuarie 2014 – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon/Utopia SARL, având denumirea comercială Marshall Bioresources	19
2014/C 102/28	Cauza C-41/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 27 ianuarie 2014 – Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires	20
2014/C 102/29	Cauza C-47/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 30 ianuarie 2014 – Holterman Ferho Exploitatie BV și alții/F.L.F. Spies von Büllesheim	20
2014/C 102/30	Cauza C-48/14: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2014 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	21
2014/C 102/31	Cauza C-53/14 P: Recurs introdus la 4 februarie 2014 de JAS Jet Air Service France (JAS) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 3 decembrie 2013 în cauza T-573/11, JAS Jet Air Service France/Comisia	22
2014/C 102/32	Cauza C-55/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Mons (Belgia) la 5 februarie 2014 – Régie communale autonome du stade Luc Varenne/État belge	23
2014/C 102/33	Cauza C-68/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Ordinario di Aosta (Italia) la 10 februarie 2014 – Equitalia Nord SpA/C CLR di Camelliti Serafino & C. Snc.	24
2014/C 102/34	Cauza C-71/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Information Rights) (Regatul Unit) la 10 februarie 2014 – East Sussex County Council/The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association.	25
2014/C 102/35	Cauza C-77/14: Acțiune introdusă la 12 februarie 2014 – Comisia Europeană/Grecia	25
2014/C 102/36	Cauza C-78/14 P: Recurs introdus la 13 februarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 decembrie 2013 în cauza T-117/12, ANKO/Comisia	26
2014/C 102/37	Cauza C-87/14: Acțiune introdusă la 18 februarie 2014 – Comisia Europeană/Irlanda	27
2014/C 102/38	Cauza C-462/12: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Ungaria	28
2014/C 102/39	Cauza C-598/12: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Polonă, interveniente: Regatul Țărilor de Jos, Republica Federală Germania, Republica Cehă, Republica Finlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia.	28
2014/C 102/40	Cauza C-55/13: Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Polonă, interveniente: Regatul Țărilor de Jos, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Finlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia.	28
2014/C 102/41	Cauza C-109/13: Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Finlanda, intervenție: Regatul Suediei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Polonă, Regatul Țărilor de Jos, Republica Franceză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia	29
2014/C 102/42	Cauza C-111/13: Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Finlanda, intervenție: Regatul Suediei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Polonă, Regatul Țărilor de Jos, Republica Franceză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia	29
2014/C 102/43	Cauza C-169/13: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Polonă	29

2014/C 102/44	Cauza C-178/13: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Finlanda	29
2014/C 102/45	Cauza C-188/13: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Slovenia	30
2014/C 102/46	Cauza C-253/13: Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria	30
2014/C 102/47	Cauza C-276/13: Ordonanța președintelui Curții din 11 septembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra – Spania) – Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras SA.	30
2014/C 102/48	Cauza C-321/13: Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2013 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei	30
2014/C 102/49	Cauza C-403/13: Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland – Irlanda) – Lisa Kelly/Minister for Social Protection.	31
Tribunalul		
2014/C 102/50	Cauza T-128/11: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – LG Display și LG Display Taiwan/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața mondială a ecranelor cu cristale lichide (LCD) — Acorduri și practici concertate în materie de prețuri și de capacități de producție — Vânzări interne — Dreptul la apărare — Amenzi — Imunitate parțială la amendă — Încălcare unică și continuă — Principiul ne bis in idem”]	32
2014/C 102/51	Cauza T-256/11: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Ezz și alții/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Egipt — Înghețarea fondurilor — Temei juridic — Obligația de motivare — Eroare de fapt — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Drept de proprietate — Libertatea de a desfășura o activitate comercială”).	32
2014/C 102/52	Cauza T-37/12: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Advance Magazine Publishers/OAPI – López Cabré (TEEN VOGUE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TEEN VOGUE — Marca națională verbală anterioară VOGUE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentului (CE) nr. 207/2009 — Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Norma 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Refuz parțial al înregistrării”]	33
2014/C 102/53	Cauza T-225/12: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Lidl Stiftung/OAPI – Lidl Music (LIDL express) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIDL express — Marca națională figurativă anterioară LIDL MUSIC — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”].	34
2014/C 102/54	Cauza T-226/12: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Lidl Stiftung/OAPI – Lidl Music (LIDL) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIDL — Marca națională figurativă anterioară LIDL MUSIC — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]	34
2014/C 102/55	Cauza T-331/12: Hotărârea Tribunalului din 26 februarie 2014 – Sartorius Lab Instruments/OAPI (Arc de cerc galben în josul unui ecran) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare — Semn care constă într-un arc de cerc galben în josul unui ecran — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)	35

2014/C 102/56	Cauza T-509/12: Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Advance Magazine Publishers/OAPI – Nanso Group (TEEN VOGUE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TEEN VOGUE — Marca națională verbală anterioară VOGUE — Admisibilitate — Calificarea concluziilor — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitate sau similitudine a produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Refuz parțial de înregistrare”]	36
2014/C 102/57	Cauza T-6/14: Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2014 – Banco de Santander și alții/Comisia Europeană	36
2014/C 102/58	Cauza T-72/14: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2014 – Bateaux mouches/OAPI (BATEAUX MOUCHES)	37
2014/C 102/59	Cauza T-73/14: Acțiune introdusă la 4 februarie 2014 – Red Bull/OAPI – Automobili Lamborghini (Reprezentarea a doi tauri)	38
2014/C 102/60	Cauza T-80/14: Acțiune introdusă la 4 februarie 2014 – PT Musim Mas/Consiliul	38
2014/C 102/61	Cauza T-95/14: Acțiune introdusă la 7 februarie 2014 – Iranian Offshore Engineering & Construction/Consiliul	40
2014/C 102/62	Cauza T-99/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Alesa/Comisia	41
2014/C 102/63	Cauza T-122/14: Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – Italia/Comisia	42

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 102/64	Cauza F-53/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 26 februarie 2014 – Diamantopoulos/SEAE (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Decizie de a nu îl promova pe reclamant în gradul AD 12 — Decizie implicită de respingere a reclamației — Decizie explicită de respingere a reclamației posteroare acțiunii — Motivare)	44
2014/C 102/65	Cauza F-118/11: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 25 februarie 2014 – Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Decizie a AIPN privind pensionarea unui funcționar și acordarea unei prestații de invaliditate — Decizie care nu se pronunță cu privire la originea profesională a bolii care a justificat pensionarea — Obligația AIPN de a recunoaște originea profesională a bolii — Articolul 78 al cincilea paragraf din Statut — Necesitate de a convoca o nouă comisie pentru invaliditate — Relevanța unei decizii anterioare adoptate în aplicarea articolului 73 din Statut — Articolul 76 din Regulamentul de procedură — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată)	44
2014/C 102/66	Cauza F-155/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 februarie 2014 – García Domínguez/Comisia (Funcție publică — Concurs — Avizul de concurs EPSO/AD/215/11 — Neincludere pe lista de rezervă — Motivarea unei decizii de respingere a unei candidaturi — Principiul egalității de tratament — Conflict de interese)	45
2014/C 102/67	Cauza F-11/14: Acțiune introdusă la 7 februarie 2014 – ZZ/SEAE	45
2014/C 102/68	Cauza F-13/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – ZZ/Comisia	46

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2014/C 102/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 93, 29.3.2014

Publicații anterioare

JO C 85, 22.3.2014

JO C 78, 15.3.2014

JO C 71, 8.3.2014

JO C 61, 1.3.2014

JO C 52, 22.2.2014

JO C 45, 15.2.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien – Austria) – Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH/Olbrich Transport und Logistik GmbH

(Cauza C-469/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Convenția de la Bruxelles — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 5 punctul 1 litera (b) — Competență judiciară — Competențe speciale — Materie contractuală — Noțiunea „prestare de servicii” — Contract de depozit)

(2014/C 102/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Pârâtă: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Handelsgericht Wien – Interpretarea articolului 5 punctul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) – Competențe speciale – Noțiunea prestare de servicii – Contract de depozit de mărfuri

Dispozitivul

Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că un contract de depozit de mărfuri precum cel în discuție în cauza principală reprezintă un „contract de prestare de servicii” în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 octombrie 2013 (cereri de decizie preliminară formulate de Debreceni Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Sándor Nagy (C-488/12)/Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12)/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal și Józsefné Ványai (C-526/12)/Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Cauzele conexate C-488/12-C-491/12 și C-526/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Aplicarea dreptului Uniunii — Lipsă — Necompetența manifestă a Curții)

(2014/C 102/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Nagy Sándor (C-488/12), Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12), Józsefné Ványai (C-526/12)

Pârâți: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (C-488/12), Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-489/12, C-490/12, C-491/12), Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (C-526/12)

Obiectul

Cereri de decizie preliminară – Debreceni Munkaügyi Bíróság – Interpretarea art. 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Concediere nejustificată – Concediere fără invocarea unui motiv – Funcționar al unui organism al administrației publice care a fost concediat în temeiul unei dispoziții din legislația națională privind statutul funcționarilor

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit incompetentă să răspundă la întrebările adresate de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria).

⁽¹⁾ JO C 79, 16.3.2013

Ordonanța Curții (Camera întâi) din 14 noiembrie 2013 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca – Spania) – Banco Popular Español SA/Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), și Banco de Valencia SA/Joaquín Valdeperas Tortosa, María Angeles Miret Jaume (C-116/13)

(Cauze conexate C-537/12 și C-116/13) ⁽¹⁾

(Directiva 93/13/CEE — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Contracte încheiate cu consumatorii — Contract de împrumut ipotecar — Procedură de executare ipotecară — Competențele instanței naționale de executare — Clauze abuzive — Criterii de apreciere)

(2014/C 102/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Părțile din procedura principală

Reclamante: Banco Popular Español SA (C-537/12), Banco de Valencia SA Jaume (C-116/13)

Pârâți: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume (C-116/13)

Obiectul

(C-537/12)

Cerere de decizie preliminară – Juzgado de Primera Instancia e Instrucción – Interpretarea Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) – Protecția consumatorilor în materia creditului ipotecar imobiliar – Motiv de contestație, invocat într-o procedură de executare, întemeiat pe caracterul abuziv al unei clauze din contractul de credit – Legislație națională de procedură civilă aplicabilă procedurii de executare prin care se exclude un asemenea motiv de contestație – Lipsa posibilității instanței naționale de a aprecia caracterul abuziv al unei asemenea clauze

(C-116/13)

Cerere de decizie preliminară – Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca – Interpretarea articolului 3 alineatele (1) și (3), a articolului 7, precum și a punctului 1 literele (e) și (g) și a punctului 2 litera (a) din anexa la Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) – Protecția consumatorilor în materie de împrumut imobiliar – Legislație națională de procedură civilă aplicabilă procedurii de executare ipotecară – Competențele instanței naționale

Dispozitivul

- 1) *Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care nu permite instanței de executare, în cadrul unei proceduri de executare ipotecară, nici să aprecieze, din oficiu sau la cererea consumatorului, caracterul abuziv al unei clauze care este cuprinsă în contractul din care rezultă datoria solicitată și pe care se întemeiază titlul executoriu, și nici să adopte măsuri provizorii, printre care în special suspendarea executării, atunci când adoptarea acestor măsuri este necesară pentru garantarea deplinei eficacități a deciziei finale a instanței sesizate cu procedura pe fond corespunzătoare, competentă să verifice caracterul abuziv al acestei clauze.*
- 2) *Articolul 3 alineatele (1) și (3) din Directiva 93/13, precum și punctul 1 literele (e) și (g) și punctul 2 litera (a) din anexa la aceasta trebuie interpretate în sensul că, pentru a aprecia caracterul abuziv al unei clauze de exigibilitate anticipată a unui credit ipotecar, precum cea în discuție în litigiul principal, prezintă printre altele o importanță esențială:*
 - *problema dacă posibilitatea vânzătorului sau a furnizorului de a rezilia unilateral contractul depinde de neexecutarea de către consumator a unei obligații care prezintă un caracter esențial în cadrul raportului contractual în cauză;*
 - *problema dacă această posibilitate este prevăzută pentru situațiile în care o asemenea neexecutare prezintă un caracter suficient de grav în raport cu durata și cu suma împrumutului;*
 - *problema dacă posibilitatea respectivă derogă de la normele aplicabile în lipsa unui acord între părți, în așa fel încât să facă mai dificil pentru consumator, având în vedere mijloacele procedurale de care dispune, accesul la justiție și exercitarea dreptului la apărare, și*
 - *problema dacă dreptul național prevede mijloace adecvate și eficiente care să permită consumatorului căruia i s-a opus o asemenea clauză să remedieze efectele rezilierii unilaterale a contractului de împrumut.*

Revine instanței de trimitere sarcina de a efectua această apreciere, în funcție de toate împrejurările proprii litigiului cu care este sesizată.

⁽¹⁾ JO C 38, 9.2.2013.
JO C 171, 15.6.2013.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 noiembrie 2013 – J/Parlamentul European**(Cauza C-550/12 P) ⁽¹⁾****(Articolul 227 TFUE — Dreptul de petiționare — Petiție adresată Parlamentului European — Decizie de clasare definitivă — Subiect care nu se încadrează în domeniile de activitate ale Uniunii Europene)**

(2014/C 102/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: J (reprezentant: A. Auer, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentați: N. Lorenz și N. Görlitz, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2012, J/Parlamentul European, prin care Tribunalul a respins acțiunea domnului J în anularea Deciziei Comisiei pentru petiția a Parlamentului European din 2 martie 2010 de clasare definitivă a petiției adresate de recurent la 19 noiembrie 2009 (petiția nr. 1673/2009) – Motivare insuficientă – Încălcarea drepturilor fundamentale

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Respinge cererea de asistență judiciară.
- 3) Îl obligă pe domnul J la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 32, 2.2.2013.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 noiembrie 2013 – Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV/Comisia Europeană**(Cauza C-581/12 P) ⁽¹⁾****(Recurs — Înțelegeri — Piața olandeză a bitumului rutier — Stabilirea prețului brut al bitumului rutier — Stabilirea unui rabat pentru constructorii de drumuri — Comunicarea privind cooperarea din 2002 — Punctul 23 litera (b) ultimul paragraf — Imunitate parțială — Elemente de probă privind fapte necunoscute anterior de Comisia Europeană — Recurs vădit inadmisibil sau vădit nefondat)**

(2014/C 102/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd și Kuwait Petroleum (Nederland) BV (reprezentați: D. Hull, solicitor, și G. Berrisch, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: F. Ronkes Agerbeek și P. Van Nuffel, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2012, Kuwait Petroleum și alții/Comisia (T-370/06), prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea în parte a Deciziei C(2006) 4090 final a Comisiei din 13 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (cazul COMP/F/38.456 – Bitum – Țările de Jos) privind acorduri de stabilire a prețului brut al bitumului rutier în Țările de Jos și de stabilire a unui rabat minim uniform în favoarea constructorilor de drumuri participanți la înțelegere și a unui rabat maxim mai redus aplicabil celorlalți constructori de drumuri – Reducerea amenizii aplicate reclamantelor

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd și Kuwait Petroleum (Nederland) BV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 55, 23.2.2013.

**Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 24 octombrie 2013 – Lancôme parfums et beauté & Cie/
Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus
Magazin Verlag GmbH**

(Cauza C-593/12 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală Color Focus — Cerere de declarare a nulității formulată de
titularul mărcii verbale comunitare Focus — Declararea nulității — Renunțare — Articolul 149 din
Regulamentul de procedură — Recurs rămas fără obiect — Nepronunțare asupra fondului)

(2014/C 102/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lancôme parfums et beauté & Cie (reprezentant: A. von Mühlendahl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentați: A. Folliard-Monguiral, agent, și R. Schweizer, avocat), Focus Magazin Verlag GmbH (reprezentant: R. Schweizer, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 5 octombrie 2012 în cauza T-204/10, Lancôme/OAPI, prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul mărcii verbale „COLOR FOCUS” pentru produse din clasa 3, împotriva deciziei R 238/2009-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 11 februarie 2010, prin care s-a respins calea de atac introdusă împotriva deciziei diviziei de anulare prin care s-a admis cererea de declarare a nulității mărcii respective, prezentată de titularul mărcii verbale comunitare „FOCUS” pentru produse din clasa 3 – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Risc de confuzie – Similitudinea mărcilor – Utilizare serioasă a mărcii anterioare – Abuz de drept

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra recursului.
- 2) Obligă Lancôme parfums et beauté & Cie la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

(¹) JO C 55, 23.2.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) – Regatul Unit) – Astrazeneca AB/Comptroller General of Patents

(Cauza C-617/12) ⁽¹⁾

(Medicamente de uz uman — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 13 alineatul (1) — Noțiunea „prima autorizație de introducere pe piață în Comunitate” — Autorizație eliberată de Institutul Elvețian pentru Produse Terapeutice (Swissmedic) — Recunoaștere automată în Liechtenstein — Autorizație eliberată de Agenția Europeană pentru Medicamente — Durata de validitate a unui certificat)

(2014/C 102/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Astrazeneca AB

Pârât: Comptroller General of Patents

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court (Regatul Unit) – Interpretarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO L 152, p. 1) – Noțiunea „prima autorizație de introducere pe piață” – Autorizație elvețiană recunoscută în mod automat de Liechtenstein, dar care nu a fost acordată în conformitate cu procedura administrativă prevăzută de Directiva 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman

Dispozitivul

În contextul Spațiului Economic European (SEE), articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente trebuie interpretat în sensul că o autorizație administrativă eliberată pentru un medicament de Institutul Elvețian pentru Produse Terapeutice (Swissmedic) și care este recunoscută în mod automat în Liechtenstein trebuie să fie considerată prima autorizație de introducere pe piață a acestui medicament în Spațiul Economic European în sensul acestei dispoziții atunci când această autorizație este anterioară autorizațiilor de introducere pe piață eliberate pentru respectivul medicament fie de Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA), fie de autoritățile statelor membre ale Uniunii Europene potrivit cerințelor care figurează în Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, precum și de cele din Republica Islanda și din Regatul Norvegiei. În această privință, nu este relevantă împrejurarea că, pe baza unor date clinice analoge, Agenția Europeană pentru Medicamente, spre deosebire de autoritatea elvețiană, a refuzat eliberarea unei autorizații de introducere pe piață pentru medicamentul în cauză în urma examinării respectivelor date clinice sau faptul că autorizația elvețiană a fost suspendată de Institutul Elvețian pentru Produse Terapeutice și a fost restabilită ulterior de acesta numai după ce titularul autorizației i-a prezentat date suplimentare.

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 10 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Szombathelyi Törvényszék – Ungaria) – Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Cauza C-5/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 45 TFUE — Libera circulație a lucrătorilor — Legislație națională care prevede, sub sancțiunea amenzii, obligația conducătorului unui autovehicul care are plăci de înmatriculare străine de a prezenta pe loc dovedea legalității utilizării acestuia cu ocazia unui control al poliției)

(2014/C 102/09)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szombathelyi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ferenc Tibor Kovács

Pârâtă: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Szombathelyi Törvényszék – Interpretarea principiilor liberei circulații a persoanelor și interdicției discriminării, precum și a principiului dreptului la un proces echitabil – Legislație națională privind circulația rutieră care prevede că pot circula pe drumurile din interiorul teritoriului național vehiculele care dispun de autorizație și de plăci administrative naționale și că îndeplinirea condițiilor care permit să se deroge de la această regulă nu poate fi stabilită decât cu ocazia unui control – Obligația unei persoane care locuiește într-un stat membru A și care lucrează într-un stat membru B și care are la dispoziție pentru a se deplasa la locul de muncă un vehicul care aparține angajatorului și care dispune de plăci de înmatriculare din statul membru B de a dovedi cu ocazia controlului poliției că utilizează vehiculul în statul membru A în mod legal – Lipsa posibilității conducătorului de a dovedi ulterior, în cadrul unei proceduri administrative, că a circulat în mod legal.

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că, în principiu, pe drumurile acestui stat membru nu pot circula decât vehiculele care dispun de o autorizație administrativă și de plăci de înmatriculare emise de acest stat membru și că rezidentul acestui stat care intenționează să se prevaleze de o derogare de la această normă, întemeiată pe faptul că utilizează un vehicul pus la dispoziția sa de angajatorul stabilit într-un alt stat membru, trebuie să fie în măsură să dovedească pe loc, cu ocazia unui control al poliției, că îndeplinește condițiile pentru aplicarea acestei derogări, astfel cum sunt prevăzute de reglementarea națională în cauză, sub sancțiunea aplicării imediate și fără posibilitatea de scutire a unei amenzi echivalente celei aplicabile în cazul încălcării obligației de înmatriculare.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013, p. 23.

Ordonanța Curții (Camera a treia) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Úřad průmyslového vlastnictví – Republica Cehă) – MF 7 a.s./MAFRA a.s.

(Cauza C-49/13) ⁽¹⁾

(Articolul 267 TFUE — Noțiunea „instanță” — Procedură destinată să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional — Independență — Necompetență vădită a Curții)

(2014/C 102/10)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Úřad průmyslového vlastnictví

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MF 7 a.s.

Pârâtă: MAFRA a.s.

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Úřad průmyslového vlastnictví – Interpretarea articolului 3 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 299, p. 25) – Criterii de apreciere a relei-crediințe – Influența unor circumstanțe survenite după depunerea cererii de înregistrare asupra aprecierii bunei-crediințe a solicitantului – Consimțământul titularului mărcii pentru un comportament care îi poate limita drepturile exclusive – Contracte încheiate între titularul mărcii anterioare și solicitantul mărcii ulterioare care nu reglementează drepturile la proprietatea intelectuală – Tolerarea mărcii atacate de titularul unei mărcii anterioare pentru o perioadă îndelungată

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit necompetentă să răspundă la întrebările adresate de Úřad průmyslového vlastnictví (Republica Cehă) prin decizia din 22 ianuarie 2013.

⁽¹⁾ JO C 141, 18.5.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 12 decembrie 2013 – Getty Images (US), Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-70/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Marca verbală PHOTOS.COM — Refuz parțial al înregistrării — Egalitate de tratament — Obligația OAPI de a ține seama de practica sa decizională anterioară — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2014/C 102/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Getty Images (US), Inc. (reprezentant: P. Olson, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 21 noiembrie 2012, Getty Images/OAPI (T-338/11), prin care Tribunalul a respins o acțiune prin care se urmărea anularea Deciziei R 1831/2010-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 6 aprilie 2011 de respingere a căii de atac introduse împotriva deciziei examinatorului prin care s-a respins în parte înregistrarea mărcii verbale „PHOTOS.COM” pentru produse și servicii din clasele 9, 42 și 45 – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Lipsa caracterului distinctiv

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Getty Images (US) Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 28 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires – Belgia) – procedură disciplinară împotriva lui Jean Devillers

(Cauza C-167/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Noțiunea „instanță națională” în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții)

(2014/C 102/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Părțile din procedura principală

Jean Devillers

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires (Belgia) – Interpretarea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO 2005, L 3, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 62, p. 3) – Întrebare preliminară adresată de un ordin profesional – Noțiunea de instanță în sensul articolului 267 TFUE – Competența Curții – Insuficiența elementelor de fapt și de drept – Admisibilitatea întrebării

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la întrebarea adresată de Conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires (Belgia) în decizia sa din 23 martie 2013.

⁽¹⁾ JO C 164, 8.06.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Chancery Division) – Regatul Unit) – Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Cauza C-210/13) ⁽¹⁾

(Medicamente de uz uman — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Noțiunile „principiu activ” și „compoziție de principii active” — Adjuvant)

(2014/C 102/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Pârât: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – High Court of Justice (Chancery Division) – Interpretarea articolului 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO L 152, p. 1) – Noțiunile „principiu activ” și „compoziție de principii active” – Adjuvant fără efect terapeutic propriu, dar care crește efectul terapeutic într-un antigen

Dispozitivul

Articolul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente trebuie interpretat în sensul că, la fel cum un adjuvant nu intră în sfera noțiunii „principiu activ” în sensul acestei dispoziții, o compoziție de două substanțe, dintre care una este un principiu activ dotat cu efecte terapeutice care îi sunt proprii, în timp ce cealaltă, un adjuvant, permite potențarea acestor efecte terapeutice, fiind însă în sine lipsită de efecte terapeutice proprii, nu intră în sfera noțiunii „compoziție de principii active” în sensul dispoziției menționate.

(¹) JO C 189, 29.6.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône – Franța) – Anouthani Mlamali/Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône

(Cauza C-257/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții — Inexistența unor precizări suficiente cu privire la contextul factual și normativ din litigiul principal precum și cu privire la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebarea preliminară — Inadmisibilitate vădită)

(2014/C 102/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Părțile din procedura principală

Reclamant: Anouthani Mlamali

Pârâtă: Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône – Interpretarea art. 11 din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225) – Resortisant dintr-o țară terță în situație legală – Respingerea unei cereri de prestații familiale în favoarea unui copil minor în întreținere el însuși resortisant al unei țări terțe – Ocolirea mecanismului legal de reîntregire a familiei – Refuz motivat prin nedeplinirea unui certificat de control medical eliberat de Agenția națională pentru primirea străinilor și a imigranților – Egalitate de tratament

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône (Franța) prin decizia din 13 mai 2013 este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 207, 20.7.2013.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 28 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de 5ª Vara Cível de Lisboa – Portugalia) – Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/ Instituto da Segurança Social, IP

(Cauza C-258/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă — Persoane juridice cu scop lucrativ — Asistență judiciară — Lipsa unei legături cu dreptul Uniunii — Necompetență vădită a Curții)

(2014/C 102/15)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

5ª Vara Cível de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Pârât: Instituto da Segurança Social, IP

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Varas Cíveis de Lisboa – Interpretarea articolelor 6 și 267 TFUE și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2000, C 364, p. 1) – Dreptul la o cale de atac efectivă – Reglementare națională care exclude posibilitatea persoanelor juridice cu scop lucrativ de a recurge la asistența judiciară – Scutire de cheltuielile de judecată aplicabile persoanelor juridice respective în cazul insolvenței sau al aplicării unei proceduri de salvare a întreprinderilor

Dispozitivul

Curtea este vădit incompetentă să răspundă la întrebările adresate cu titlu preliminar de 5ª Vara Cível de Lisboa (Portugalia) în decizia din 13 martie 2013 (cauza C-258/13).

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 2 ianuarie 2014 – KPN Group Belgium NV & Mobistar NV/Ministerraad, intervenientă: Belgacom NV

(Cauza C-1/14)

(2014/C 102/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamante: KPN Group Belgium NV & Mobistar NV

Pârât: Ministerraad

Intervenientă: Belgacom NV

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2002/22/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), în special articolele 9 și 32, trebuie interpretată în sensul că tariful social pentru servicii universale precum și mecanismul de compensare prevăzut la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind serviciul universal sunt aplicabile nu numai în privința comunicațiilor electronice prin intermediul unei conexiuni telefonice la o rețea publică de telefonie într-un punct fix, ci și în privința comunicațiilor electronice prin intermediul serviciilor de comunicații mobile și/sau de abonamente la internet?
- 2) Articolul 9 alineatul (3) din Directiva privind serviciul universal trebuie interpretat în sensul că autorizează statele membre să adauge serviciului universal opțiuni tarifare speciale pentru alte servicii decât cele enumerate la articolul 9 alineatul (2) din Directiva privind serviciul universal?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima și la a doua întrebare: respectivele prevederi ale Directivei privind serviciul universal respectă principiul egalității, astfel cum este consacrat printre altele la articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 3 ianuarie 2013 – Polska
Telefonia Cyfrowa S.A./Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Cauza C-3/14)

(2014/C 102/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Polska Telefonia Cyfrowa S.A.

Pârâtă: Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) coroborat cu articolul 28 din Directiva 2002/22/CE⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) trebuie interpretat în sensul că orice măsură luată de autoritatea națională de reglementare în vederea îndeplinirii obligației care rezultă din articolul 28 din Directiva 2002/22 afectează comerțul dintre statele membre, dacă numai aceasta permite utilizatorilor finali din alte state membre să aibă acces la numere geografice de pe teritoriul statului membru respectiv?
- 2) Articolul 7 alineatul (3) coroborat cu articolele 6 și 20 din Directiva 2002/21 trebuie interpretat în sensul că, pentru a soluționa un litigiu între întreprinderi care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice, care se referă la îndeplinirea de către una dintre aceste întreprinderi a obligației ce rezultă din articolul 28 din Directiva 2002/22, autoritatea națională de reglementare nu este autorizată să desfășoare o procedură de consolidare chiar dacă măsura afectează comerțul dintre statele membre, iar în temeiul dreptului național autoritatea națională de reglementare este obligată să desfășoare întotdeauna o procedură de consolidare atunci când o măsură poate să afecteze acest comerț?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: articolul 7 alineatul (3) coroborat cu articolele 6 și 20 din Directiva 2002/21, precum și cu articolul 288 TFUE și cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretat în sensul că instanța națională este obligată să nu aplice dispozițiile dreptului național care prevăd obligația impusă autorității naționale de reglementare de a desfășura o procedură de consolidare în cazul în care o măsură poate să afecteze comerțul dintre statele membre?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195

⁽²⁾ JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia (Spania) la 10 ianuarie 2014
– Unnim Banc, S.A./Diego Fernández Gabarro și alții**

(Cauza C-8/14)

(2014/C 102/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unnim Banc, S.A.

Pârâți: Diego Fernández Gabarro, Pedro Penalva López și Clara López Durán

Întrebare preliminară

Termenul de o lună prevăzut de Legea 1/2013 privind măsurile pentru îmbunătățirea protecției debitorilor ipotecari, restructurarea datoriilor și închirierea de locuințe sociale trebuie interpretat în sensul că este contrar articolelor 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 13 ianuarie 2014 – Staatssecretaris van Financiën/D.G. Kieback

(Cauza C-9/14)

(2014/C 102/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Financiën

Intimat: D.G. Kieback

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 39 CE trebuie interpretat în sensul că statul membru în care un contribuabil desfășoară o activitate salariată trebuie să ia în considerare, la aplicarea impozitului pe venit, situația personală și familială a persoanei interesate, în cazul în care (i) acest contribuabil a lucrat numai o parte a anului fiscal în acest stat membru, în timp ce locuia în alt stat membru, (ii) a realizat întregul sau aproape întregul său venit din această perioadă în statul în care își desfășoară activitatea profesională, (iii) în cursul anului de referință, a plecat să locuiască și să lucreze în alt stat și (iv) nu a realizat toate sau aproape toate veniturile sale pe întreaga durată a anului fiscal în primul stat menționat în care își desfășoară activitatea profesională?

- 2) Există vreo diferență, relevantă în vederea formulării unui răspuns la prima întrebare, în cazul în care statul în care lucrătorul a plecat să locuiască și să lucreze, în cursul anului fiscal, nu este un stat membru al Uniunii Europene?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Beroep te Gent (Belgia) la 16 ianuarie 2014 –
Property Development Company NV/Belgische Staat**

(Cauza C-16/14)

(2014/C 102/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Beroep te Gent

Părțile din procedura principală

Apelantă: Property Development Company NV

Intimat: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Dobânzile aferente creditelor care, în temeiul articolului 35 alineatul (4) din A patra directivă 78/660/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 25 iulie 1978, pot fi incluse în costurile de producție în măsura în care aceste dobânzi privesc perioada de fabricație fac parte din baza de impozitare pentru o prelevare în sensul articolului 5 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 17 mai 1977, și anume din „prețul de cost” în sensul articolului 11 partea A alineatul (1) litera (b) din această directivă și/sau din cheltuielile accesorii în sensul articolului 11 partea A alineatul (2) din aceeași directivă

⁽¹⁾ A patra Directivă a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (JO L 222, p. 11, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 21).

⁽²⁾ A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Recurs introdus la 21 ianuarie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 8 noiembrie 2013 în cauza T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-31/14)

(2014/C 102/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: D. Walicka, agent)

Celelalte părți din procedură: Kessel Marketing & Vertriebs GmbH, Janssen-Cilag GmbH

Concluziile recurentului

Recurentul solicită:

— anularea hotărârii atacate;

- respingerea acțiunii formulate împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului din 21 septembrie 2010 în cauza R 708/2010-4; cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și a celor aferente procedurii în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurentul afirmă că Tribunalul a confirmat decizia camerei de recurs potrivit căreia restrângerea de către a listei produselor și serviciilor care a fost solicitată de reclamanta în primă instanță ar fi prea vagă în cazul în care s-ar întemeia pe criteriul lipsei obligativității unei prescripții medicale. Cu toate acestea, recurentul arată că Tribunalul a statuat însă că acest caracter vag nu poate lipsi cu totul de relevanță cererea de restrângere în ansamblu. Oficiul mai consideră că, în prezența unui astfel de caracter vag, restrângerea listei de produse și servicii nu poate nici să fie înregistrată, nici să servească drept bază pentru compararea produselor și serviciilor. Dat fiind că în prezenta cauză s-a stabilit existența unui astfel de caracter vag, camera de recurs nu putea lua în considerare cererea de înregistrare respectivă.

În plus, Oficiul arată că Tribunalul a reținut că restrângerea invocată de reclamanta în primă instanță era inadmisibilă în măsura în care se întemeiază pe lipsa obligativității unei prescripții medicale pentru produsele în cauză. Criteriul obligativității unei prescripții medicale este inadecvat pentru a alcătui o subcategorie din produsele solicitate. Acesta nu ar fi un criteriu adecvat pentru a alcătui o subcategorie de produse farmaceutice pentru care să se solicite înregistrarea unei mărci. Or, în lipsa unei armonizări la nivel european, aspectul dacă un medicament este sau nu este supus obligativității unei prescripții medicale depinde de dispozițiile naționale în materie de produse farmaceutice, pe care legiuitorul național le poate modifica în orice moment. Dreptul la protecție printr-o marcă comunitară nu poate depinde de un criteriu aflat sub incidența dreptului național, nici de un criteriu susceptibil să fie modificat în timp. Oficiul nu contestă această analiză. Totuși, potrivit acestuia, Tribunalul a statuat, în egală măsură, în sensul săvârșirii unei erori de către camera de recurs atunci când nu a luat în considerare în totalitate restrângerea listei. În opinia acestuia, Tribunalul ar fi trebuit să procedeze la compararea produselor luând drept bază produsele desemnate de marca solicitată, astfel cum au fost restrânse de reclamanta în primă instanță, și produsele desemnate de marca anterioară, fără a ține seama de criteriul obligativității prescripției medicale.

În opinia Oficiului, hotărârea se întemeiază, în ceea ce privește cele expuse anterior, pe o încălcare a articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾, având în vedere că un caracter vag face ca lista de produse și servicii să devină în totalitate inadmisibilă. O restrângere inadmisibilă nu poate nici să fie înregistrată, nici să fie luată în considerare în cadrul comparării produselor. În opinia Oficiului, hotărârea încalcă de asemenea principiul caracterului obligatoriu al cererii de înregistrare, care constituie baza sistemului mărcii comunitare. Lista de produse și servicii trebuie să fie examinată, ca atare, în forma indicată de solicitantul mărcii. Oficiul consideră că nu are competența de a reformula lista de produse și servicii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 23 ianuarie 2014 – ERSTE Bank Hungary Zrt./Sugár Attila

(Cauza C-32/14)

(2014/C 102/22)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Recurentă: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Intimat: Attila Sugár

Întrebările preliminare

- 1) Este în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾ o procedură dintr-un stat membru potrivit căreia, în cazul nerespectării de către consumator a unei obligații asumate în temeiul unui document întocmit de un notar cu respectarea cerințelor de formă, partea care a încheiat contractul cu consumatorul solicită plata unei sume, pe care ea însăși o stabilește, prin emiterea unei așa-numite formule executorii, fără a fi necesară inițierea unei proceduri contradictorii în fața unei instanțe prin care să se poată examina caracterul abuziv al clauzelor contractului pe care se aplică formula executorie?
- 2) Consumatorul poate solicita în cadrul procedurii menționate anularea formulei executorii deja emise, întemeindu-se pe faptul că nu s-a efectuat o analiză a caracterului abuziv al clauzelor contractului pe care s-a aplicat aceasta, chiar dacă, potrivit hotărârii pronunțate în cauza C-472/11, în cadrul unei proceduri judiciare, instanța trebuie să informeze consumatorul cu privire la clauzele abuzive pe care le-a identificat?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273)

Recurs introdus la 24 ianuarie 2014 de Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 11 noiembrie 2013 în cauza T-545/12, Mory și alții/Comisia

(Cauza C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest (reprezentanți: B. Vatier și F. Loubières, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- anularea Ordonanței Camerei a șaptea a Tribunalului;
- trimiterea cauzei spre efectuarea activității de cercetare judecătorească pe fond de către Tribunal, în condiții care să garanteze imparțialitatea cercetării judecătorești;
- declararea faptului că decizia cu privire la cheltuielile de judecată va urma cursul acțiunii principale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, recurentele invocă două motive.

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de interpretare a articolului 263 TFUE atunci când nu a recunoscut interesul de a exercita acțiunea al recurentelor. Acestea susțin însă că admisibilitatea unei acțiuni este condiționată de demonstrarea de către reclamantul care nu este destinatarul unei decizii că este vizat direct și individual de o astfel de decizie. Potrivit recurentelor, este vorba despre singura condiție impusă de tratat în ceea ce privește aprecierea admisibilității unei acțiuni. În plus, tratatul nu ar menționa interesul de a exercita acțiunea drept condiție autonomă a acțiunii.

Recurentele afirmă că au interesul de a exercita acțiunea din următoarele motive. În primul rând, faptul că Mory SA a fost parte interesată la procedurile care au condus la deciziile Sernam 1, Sernam 2 și Sernam 3 și că a intervenit personal în aceste proceduri i-ar conferi un interes de a exercita o acțiune împotriva unei decizii privind modalitățile de aplicare a ultimei dintre aceste decizii. În al doilea rând, faptul că recurentele sunt părți în două proceduri pendinte în fața instanțelor franceze ar permite de asemenea să se stabilească interesul lor de a exercita acțiunea. În al treilea rând, interesul de a exercita acțiunea al societății Superga Invest ar decurge direct din cel al societăților Mory SA și Mory Team, al căror acționar principal a fost, precum și din participarea sa la procedurile sus-menționate. În cele din urmă, interesul de a exercita acțiunea al recurentelor ar decurge din faptul că acestea ar fi fost lipsite de dreptul lor procedural de a obține inițierea unei proceduri oficiale de investigare, chiar dacă au sesizat Comisia printr-o scrisoare în legătură cu preluarea activelor Sernam de către Geodis.

În al doilea rând, recurențele reproșează Tribunalului că nu a concluzionat că deciziile le „privesc direct și individual” în sensul articolului 263 TFUE. În mod nejustificat, Tribunalul nu ar fi examinat motivele de inadmisibilitate invocate de Comisie și care privesc lipsa afectării individuale a recurențelor. Potrivit acestora, nu ar exista nicio îndoială în legătură cu afectarea lor individuală, potrivit jurisprudenței Tribunalului.

Recurs introdus la 23 ianuarie 2014 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 12 noiembrie 2013 în cauza T-245/12, Gamesa Eólica, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Enercon GmbH (reprezentanți: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Gamesa Eólica, SL

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal la 12 noiembrie 2013 în cauza T-245/12;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta apreciază că hotărârea atacată ar trebui anulată pentru următoarele motive:

1. Tribunalul nu a implicat-o pe recurentă în procedură și nu i-a notificat hotărârea sa, întrucât aceasta nu răspunsese la cererea introductivă. Tribunalul a acționat cu încălcarea Regulamentului său de procedură și a încălcat dreptul de proprietate al recurente, prin aceea că i-a refuzat accesul la un proces echitabil.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare prin aceea că a considerat că marca atacată era în sine o marcă color și nu ar fi trebuit să se refere la această categorie ca temei unic de apreciere a caracterului distinctiv al mărcii.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2014 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-37/14)

(2014/C 102/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenele prevăzute a tuturor măsurilor necesare în vederea recuperării de la beneficiari a ajutoarelor de stat declarate ilegale și incompatibile cu piața internă prin articolul 1 din Decizia 2009/402/CE a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență” în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța ⁽¹⁾ și prin neinformarea Comisiei, în termenul stabilit, cu privire la măsurile adoptate pentru a se conforma acestei decizii, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE și al articolelor 2, 3 și 4 din decizia menționată.
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul stabilit prin decizie pentru recuperarea ajutoarelor de stat declarate ilegale a expirat fără să fi avut loc o recuperare integrală a acestor ajutoare.

Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu adoptase încă măsurile necesare pentru recuperarea ajutoarelor acordate întreprinderilor beneficiare și nici nu comunicase Comisiei toate informațiile solicitate.

⁽¹⁾ JO L 127, p. 11.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 ianuarie 2014 –
Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) și alții**

(Cauza C-39/14)

(2014/C 102/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshofs

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

Celelalte părți din proces: Thomas Erbs, Ursula Erbs

Autoritate emitentă: Landkreis Jerichower Land

Întrebarea preliminară

Articolul 107 alineatul (1) TFUE se opune unei reglementări naționale precum articolul 9 alineatul 1 punctul 3 din GrdstVG care, în vederea îmbunătățirii structurii agricole, interzice unei instituții de stat precum BVVG să vândă ofertantului care prezintă oferta cea mai mare la o licitație publică, un teren agricol care este de vânzare, dacă între oferta cea mai mare și valoarea terenului există o discrepanță majoră?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 17 ianuarie 2014 – Direction
générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du
renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de
Lyon/Utopia SARL, având denumirea comercială Marshall Bioresources**

(Cauza C-40/14)

(2014/C 102/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Pârâtă: Utopia SARL, având denumirea comercială Marshall Bioresources

Întrebările preliminare

- 1) Un importator de animale special pregătite pentru a fi utilizate în laborator poate beneficia de scutirea de taxe la import prevăzută pentru acest tip de mărfuri la articolul 60 din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului din 28 martie 1983 privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de drepturi vamale⁽¹⁾, atunci când nu este el însuși o instituție publică sau de utilitate publică, sau privată desemnată, care are ca activitate principală învățământul sau cercetarea științifică, dar are drept clienți instituții care îndeplinesc aceste condiții?
- 2) Regula generală 5 (b) din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate trebuie interpretată în sensul că costurile care servesc pentru transportul de animale vii destinate cercetării în laborator intră în categoria ambalajelor în sensul acestei reguli?

În caz afirmativ, termenii „pot fi utilizate în mod repetat” care se aplică acestor ambalaje trebuie să fie apreciați în general sau numai în raport cu o reutilizare pe teritoriul Uniunii?

⁽¹⁾ JO L 105, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 2, p. 126.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 27 ianuarie 2014 – Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires

(Cauza C-41/14)

(2014/C 102/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Christie's France SNC

Intimat: Syndicat national des antiquaires

Întrebarea preliminară

Norma prevăzută la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale⁽¹⁾, care stabilește în sarcina vânzătorului plata dreptului de suită, trebuie interpretată în sensul că vânzătorul suportă definitiv costul acestuia, fără a fi posibilă o derogare prin convenție?

⁽¹⁾ JO L 272, p. 32, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 240.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 30 ianuarie 2014 – Holterman Ferho Exploitatie BV și alții/F.L.F. Spies von Büllesheim

(Cauza C-47/14)

(2014/C 102/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurente: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH și Ferho Frankfurt GmbH

Intimat: F.L.F. Spies von Büllenheim

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile secțiunii 5 din capitolul II (articolele 18–21) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării de către instanță a articolului 5 teza introductivă și punctul 1 litera (a) sau a articolului 5 teza introductivă și punctul 3 din acest regulament într-un caz precum cel din speță, în care o societate angajează răspunderea pârâtului, nu doar în ceea ce privește calitatea acestuia de administrator, din cauza îndeplinirii necorespunzătoare a sarcinilor sale sau din cauza unei fapte ilicite, ci și, independent de această calitate, din cauza dolului sau a neglijenței deliberate în îndeplinirea contractului său individual de muncă încheiat cu societatea?
- 2) (a) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, noțiunea „în materie contractuală” prevăzută la articolul 5 teza introductivă și punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 trebuie interpretată în sensul că acoperă și un caz precum cel din speță, în care o societate angajează răspunderea unei persoane, în calitatea sa de administrator al societății din cauza încălcării obligației sale de a îndeplini în mod corespunzător sarcinile care îi incumbă în temeiul dreptului societăților comerciale?
(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 (a) noțiunea „locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau urmează a fi executată” prevăzută la articolul 5 teza introductivă și punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretată în sensul că face referire la locul în care administratorul și-a îndeplinit sau ar fi trebuit să își îndeplinească sarcinile care îi incumbă în temeiul dreptului societăților comerciale, ceea ce corespunde de regulă locului administrației centrale sau al centrului de afaceri în temeiul articolului 60 alineatul (1) teza introductivă și literele (b) și (c) din Regulamentul 44/2001?
- 3) (a) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, noțiunea „în materie delictuală și cvasidelictuală” prevăzută la articolul 5 teza introductivă și punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 trebuie interpretată așadar în sensul că include și un caz precum cel din speță, în care o societate angajează răspunderea unei persoane, în calitatea acesteia de administrator al societății din cauza îndeplinirii necorespunzătoare a sarcinilor care îi incumbă în temeiul dreptului societăților comerciale sau din cauza unei fapte ilicite?
(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3 (a), noțiunea „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă” , potrivit articolului 5 teza introductivă și punctul 3 din Regulamentul nr 44/2001, trebuie interpretată în sensul că face referire la locul în care administratorul și-a îndeplinit sau ar fi trebuit să îndeplinească sarcinile care îi incumbă în temeiul dreptului societăților comerciale, care, de regulă, în sensul articolului 60 alineatul (1) teza introductivă și literele (b) și (c) din acest regulament, este locul administrației centrale sau al centrului de afaceri?

⁽¹⁾ Regulamentul Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2014 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-48/14)

(2014/C 102/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: L. Visaggio și J. Rodrigues, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea Directivei 2013/51/Euratom a Consiliului din 22 octombrie 2013 a Consiliului din 22 octombrie 2013 de stabilire a unor cerințe de protecție a sănătății populației în ceea ce privește substanțele radioactive din apa destinată consumului uman ⁽¹⁾

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, Parlamentul European invocă trei motive.

În primul rând, Parlamentul European susține că alegerea temeiului juridic operată de Consiliu este greșită, pentru motivul că măsurile care fac obiectul directivei atacate fac parte dintre atribuțiile Uniunii în materie de protecția mediului, prevăzute la articolul 192 TFUE. Prin urmare, aceste măsuri ar fi trebuit adoptate în temeiul acestui articol, potrivit procedurii legislative ordinare, iar nu în temeiul articolelor 31 și 32 EA.

În al doilea rând, Parlamentul European subliniază că directiva atacată aduce atingere securității juridice întrucât prevede norme de control și de analiză ce se suprapun celor aflate deja în vigoare în temeiul Directivei 98/83/CE ⁽²⁾.

În ultimul rând, Parlamentul European consideră că prin adoptarea directivei atacate, Consiliul a încălcat principiul cooperării loiale dintre instituții, prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE.

⁽¹⁾ JO L 29, p. 12.

⁽²⁾ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, p. 32, Ediție specială 15/vol. 4, p. 255)

**Recurs introdus la 4 februarie 2014 de JAS Jet Air Service France (JAS) împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a patra) din 3 decembrie 2013 în cauza T-573/11, JAS Jet Air Service France/
Comisia**

(Cauza C-53/14 P)

(2014/C 102/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: JAS Jet Air Service France (JAS) (reprezentanți: T. Gallois și E. Dereviankine, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea deciziei Tribunalului astfel cum figurează în dispozitivul Hotărârii pronunțate la 3 decembrie 2013 în cauza T-573/11;
- admiterea concluziilor prezentate de societatea JAS Jet Air Service France în primă instanță în sensul în care urmăresc anularea deciziei Comisiei Europene din 5 august 2011 în cazul REM 01/2008 de respingere a cererii de remitere a taxelor la import în cuantum de 1 001 778,20 euro pe care a prezentat-o la 24 ianuarie 2008;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă două motive în susținerea recursului formulat împotriva hotărârii prin care Tribunalul a confirmat decizia Comisiei din 5 august 2011 de respingere a cererii de remitere a taxelor la import prezentate de reclamantă.

În primul rând, reclamanta reproșează Tribunalului că a încălcat articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 ⁽¹⁾ și articolul 239 din Codul vamal comunitar ⁽²⁾ prin aceea că nu a recunoscut existența unei „situații speciale” care permite remiterea solicitată. Tribunalul ar fi susținut că situația reclamantei nu era comparabilă celei a societății CALBERSON BV (cazul REM 10/01) căreia Comisia îi acordase remiterea.

În al doilea rând, reclamanta apreciază că Tribunalul a încălcat articolele sus-menționate prin aceea că nu a ținut seama, pentru a recunoaște existența unei „situații speciale”, de disfuncționalitatea survenită la nivelul procedurii interne de eliberare și control al autorizațiilor de import cu scutire de TVA, denumite AI2 (articolul 275 din Codul fiscal general francez și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia). Tribunalul ar fi răsturnat sarcina probei și, așadar, ar fi adus atingere principiilor generale de drept considerând că revine reclamantei sarcina de a stabili în mod precis consecințele respectivei disfuncționalități.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 al Consiliului din 2 iulie 1979 privind rambursarea sau remiterea taxelor de import sau de export (JO L 175, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Mons (Belgia) la 5 februarie 2014 – Régie communale autonome du stade Luc Varenne/État belge

(Cauza C-55/14)

(2014/C 102/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Apelantă: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Intimat: État belge

Întrebarea preliminară

Punerea la dispoziție a instalațiilor unei infrastructuri sportive utilizate în scopuri exclusiv fotbalistice, interpretată ca dreptul de utilizare și de exploatare punctuală a suprafeței de joc a stadionului de fotbal (terenul), precum și a vestiarelor pentru jucători și arbitri până la concurența a cel mult 18 zile în fiecare sezon sportiv (un sezon sportiv începând la 1 iulie în fiecare an calendaristic și încheindu-se la 30 iunie anul următor) este o închiriere de bunuri imobile scutită în sensul articolului 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului Comunităților Europene din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ [articolul 135 alineatul (1) primul paragraf din Directiva TVA 2006/112 ⁽²⁾], în măsura în care concedentul dreptului de utilizare și de exploatare:

- dispune de facultatea deplină de a conferi drepturi identice altor persoane fizice sau juridice la alegere, în afara celor 18 zile menționate anterior;
- dispune de dreptul de acces în orice moment la instalațiile în cauză, fără acordul prealabil al concesionarului dreptului de utilizare și de exploatare, în special pentru a se asigura de corecta utilizare a acestora și pentru a se proteja împotriva oricărui prejudiciu, numai cu condiția de a nu perturba buna organizare a competițiilor sportive;
- păstrează, în plus, un drept de control permanent al accesului la instalații, inclusiv în perioada de utilizare a acestora de către R.F.C.T.;

- solicită o indemnizație forfetară de 1 750 de euro pentru fiecare zi de utilizare a suprafeței de joc, a vestiarelor, a bufetului, a serviciului de pază, de supraveghere și de control al tuturor instalațiilor, înțelegându-se că suma solicitată reprezintă, în mod convențional, dreptul de acces la terenul de fotbal până la concurența a 20% și, în proporție de 80 %, contraprestația pentru diferitele servicii de mentenanță, de curățenie, de întreținere (tunsul ierbii, însămânțare, etc.) și de asigurare a conformității suprafeței de joc și prestări de servicii accesorii, furnizate de concedentul dreptului de utilizare și de exploatare (în speță, regia apelantă în cauză)?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Ordinario di Aosta (Italia) la 10 februarie 2014
– Equitalia Nord SpA/C CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

(Cauza C-68/14)

(2014/C 102/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Aosta

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Equitalia Nord SpA

Pârâtă: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea italiană în vigoare, prevăzută la articolul 3 alineatele 1 și 4 din Decretul-lege nr. 95 din 6 iulie 2012, astfel cum a fost modificat parțial prin Legea de aprobare nr. 135 din 7 august 2012, care dispune că „în considerarea situației economice excepționale și ținând seama de cerințele prioritare ale atingerii obiectivelor de reducere a cheltuielilor publice, începând cu data intrării în vigoare a prezentei măsuri, pentru anii 2012, 2013 și 2014, actualizarea corespunzătoare variației indicilor ISTAT, prevăzută de reglementarea în vigoare, nu se aplică chiriei datorate de autoritățile administrative incluse în contul consolidat de venituri și cheltuieli al administrației publice, astfel cum sunt desemnate de Institutul Național de Statistică în temeiul articolului 1 alineatul 3 din Legea nr. 196 din 31 decembrie 2009, precum și de autoritățile independente, inclusiv de Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) pentru utilizarea imobilelor luate în locațiune în scopuri instituționale” și de asemenea, la alineatul 4, că „în scopul reducerii cheltuielilor publice, în ceea ce privește contractele de luare în locațiune care au ca obiect imobile pentru utilizare instituțională încheiate de administrațiile centrale, astfel cum sunt desemnate de Institutul Național de Statistică în temeiul articolului 1 alineatul 3 din Legea nr. 196 din 31 decembrie 2009, precum și de autoritățile independente, inclusiv de Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob), chiriile sunt reduse începând de la 1 ianuarie 2015 cu 15 % din suma plătită în prezent”, în timp ce „începând cu data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentului decret, reducerea prevăzută la teza anterioară se aplică în orice caz contractelor de locațiune ajunse la termen sau prelungite după această dată”, contravine dispozițiilor articolului 106 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât este susceptibilă să confere entităților care își desfășoară activitatea în regim de concurență un avantaj nejustificat și discriminatoriu în raport cu situația altor entități care exercită aceeași activitate, însă nu beneficiază de reglementarea în discuție?
- 2) Reglementarea menționată mai sus, întrucât este susceptibilă să confere entităților care își desfășoară activitatea în regim de concurență un avantaj nejustificat și discriminatoriu în raport cu situația altor entități care exercită aceeași activitate, însă nu beneficiază de reglementarea în discuție, poate fi considerată „ajutor de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE?

Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Information Rights) (Regatul Unit) la 10 februarie 2014 – East Sussex County Council/The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

(Cauza C-71/14)

(2014/C 102/34)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Information Rights)

Părțile din procedura principală

Reclamant: East Sussex County Council

Pârâți: The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

Întrebările preliminare

- 1) Ce interpretare ar trebui să se dea articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2003/4/CE ⁽¹⁾ și, în special, o taxă rezonabilă aplicată pentru furnizarea unui anumit tip de informații despre mediu poate să includă:
 - (a) o parte a costurilor suportate pentru întreținerea unei baze de date utilizate de autoritatea publică pentru a răspunde cererilor de informații de acest tip;
 - (b) cheltuielile de regie suportate pentru timpul necesar personalului, luate în considerare în mod corespunzător la stabilirea taxei?
- 2) Este compatibil cu articolul 5 alineatul (2) și cu articolul 6 din directivă ca un stat membru să prevadă în reglementările naționale că o autoritate publică poate să aplice o taxă pentru furnizarea de informații despre mediu care „[...] să se limiteze la o sumă considerată rezonabilă de autoritatea publică”, în cazul în care decizia autorității publice privind noțiunea „sumă rezonabilă” face obiectul unei revizuri administrative și judiciare, astfel cum prevede legislația engleză?

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200)

Acțiune introdusă la 12 februarie 2014 – Comisia Europeană/Grecia

(Cauza C-77/14)

(2014/C 102/35)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și A. Markoulli, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenele prevăzute a tuturor actelor cu putere de lege și normelor administrative necesare pentru a recupera ajutorul calificat drept nelegal și incompatibil cu piața comună conform articolului 1 din Decizia ⁽¹⁾ Comisiei din 13 iulie 2011 – C(2011) 4916 (privind ajutorul de stat SA.26117 – C 2/2010, ex NN 62/2009) pus în aplicare de Grecia în favoarea Aluminium of Greece SA) – sau, în orice caz, prin comunicarea insuficientă către Comisie a măsurilor pe care le-a adoptat în conformitate cu articolul 4, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 3 și 4 din decizia menționată și al Tratatului FUE;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea Comisiei privește neexecutarea de către Republica Elenă a unei decizii a Comisiei privind un ajutor de stat nelegal în favoarea întreprinderii Aluminium of Greece SA care trebuie recuperat de întreprinderea publică de electricitate (DEL).

Comisia subliniază că Grecia avea obligația de a asigura punerea în aplicare a deciziei în termen de patru luni de la data notificării sale. Decizia a fost notificată la 14 iulie 2011, iar Comisia nu a acordat nicio prelungire a termenului pentru punerea sa în aplicare. În consecință, termenul pentru asigurarea conformității a expirat, din punct de vedere formal, la 14 noiembrie 2011.

Comisia amintește că, potrivit unei jurisprudențe constatăte a Curții, singurul motiv pe care un stat membru îl poate invoca drept justificare în raport cu o acțiune în neîndeplinirea obligațiilor de către acesta, introdusă de Comisie în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE este imposibilitatea absolută de executare corectă a deciziei.

Cu toate acestea, în speță, autoritățile elene nu au invocat niciodată un argument întemeiat pe imposibilitatea absolută de executare. Dimpotrivă, acestea și-au exprimat de la bun început intenția de a executa decizia cât mai repede. Comisia observă, totuși, că, până în momentul în care a introdus prezenta acțiune, autoritățile elene nu luaseră încă nicio măsură de executare chiar și parțială a deciziei.

În plus, Comisia arată că decizia de a plăti cuantumul ajutorului, obținută de DEL împotriva Aluminium of Greece SA, a fost suspendată prin hotărârea pronunțată de Monomeles Protodikeio Athinon. Comisia consideră că, prin suspendarea aplicării deciziei de a plăti, instanța națională menționată nu a respectat condițiile care, conform unei jurisprudențe constante a Curții, trebuie să însoțească suspendarea aplicării unui act național de punere în aplicare a dreptului Uniunii. ⁽²⁾

Comisia consideră că Grecia nu a adoptat măsurile necesare pentru executarea deciziei nici în conformitate cu soluția care făcuse obiectul unui schimb de opinii între serviciile Comisiei și autoritățile elene competente, nici în orice alt mod adecvat.

⁽¹⁾ JO L 166, 27.6.2012, p. 83-89.

⁽²⁾ Arrêts du 21 février 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen et Zuckerfabrik Soest/Hauptzollamt Itzehoe et Hauptzollamt Paderborn, 143/88 et C-92/89, Rec. 1991 p. I-415, et du 9 novembre 1995, Atlanta Fruchthandels-gesellschaft e.a. (I)/Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft, C-465/93, Rec. 1995 p. I-3761.

Recurs introdus la 13 februarie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 decembrie 2013 în cauza T-117/12, ANKO/Comisia

(Cauza C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou, B. Conte, agenți)

Cealaltă parte din procedură: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului;
- obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia încheiase cu două asociații distincte, dintre care făcea parte și intimata ANKO, convenții de subvenționare pentru finanțarea proiectelor „OASIS” și „PERFORM” în cadrul celui de al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative.

În cadrul contractului menționat, Comisia arată că Tribunalul a interpretat în mod eronat condițiile generale ale contractului și, mai precis, ale articolului II.5, alineatul (3) litera (d) (și, pe cale incidentă, ale articolului II.14 alineatul (1) al doilea paragraf).

Interpretarea eronată a condițiilor generale ale contractului este structurată mai precis în jurul următoarelor motive:

1. Aprecierea eronată a naturii grave și sistematice a neregulilor ca motiv de suspendare.
2. Aprecierea eronată a eventualității/riscului de repetare a neregulilor.
3. Deducere eronată pornind de la corecții ad-hoc.
4. Interpretarea eronată a posibilității de a utiliza costurile medii și aplicarea eronată a acestei posibilități în cazul costurilor fictive – denaturarea probelor.
5. Confuzie între condițiile de suspendare (suspiciune) și condițiile de eligibilitate (certitudine).

Acțiune introdusă la 18 februarie 2014 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-87/14)

(2014/C 102/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Enegren, M. van Beek, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- declararea faptului că, prin neaplicarea prevederilor Directivei 2003/88/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru în privința medicilor stagiați, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile conform articolelor 3, 5, 6, 17 alineatul (2) și 17 alineatul (5) din directivă.
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 3

Irlanda nu a asigurat medicilor stagiați o perioadă minimă de repaus în decursul unei perioade de 24 de ore.

Articolul 5

Irlanda nu a asigurat medicilor stagiați o perioadă minimă de repaus, în decursul unei perioade de șapte zile.

Articolul 6

Irlanda nu a asigurat ca timpul mediu de lucru să nu depășească 48 de ore pentru fiecare perioadă de șapte zile.

Articolul 17 alineatul (2)

Irlanda nu a asigurat ca medicii stagiați să beneficieze de perioade de repaus echivalente compensatorii, atunci când este obligatoriu la locul de muncă, fără a recurge la perioada de odihnă indicată în cuprinsul articolelor 3 și 5.

Articolul 17 alineatul (5)

Irlanda nu a asigurat că medicii stagiaari nu depășesc numărul mediu de ore de lucru săptămânale după expirarea perioadei de tranziție stabilite la articolul 17 alineatul (5).

⁽¹⁾ JO L 299, p.9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 3.

Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-462/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/38)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 379, 8.12.2012.

Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Polonă, interveniente: Regatul Țărilor de Jos, Republica Federală Germania, Republica Cehă, Republica Finlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia

(Cauza C-598/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/39)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 79, 16.3.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Polonă, interveniente: Regatul Țărilor de Jos, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Finlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia

(Cauza C-55/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/40)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 101, 6.4.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Finlanda, intervenție: Regatul Suediei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Polonă, Regatul Țărilor de Jos, Republica Franceză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia

(Cauza C-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/41)

Limba de procedură: finlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 123, 27.4.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 18 decembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Finlanda, intervenție: Regatul Suediei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Polonă, Regatul Țărilor de Jos, Republica Franceză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Estonia

(Cauza C-111/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/42)

Limba de procedură: finlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 123, 27.4.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-169/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/43)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ 1 JO C 171, 15.6.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-178/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/44)

Limba de procedură: finlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Slovenia**(Cauza C-188/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 102/45)

Limba de procedură: slovena

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.**Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2013 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria****(Cauza C-253/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 102/46)

Limba de procedură: bulgara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 189, 29.6.2013.**Ordonanța președintelui Curții din 11 septembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra – Spania) – Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras SA****(Cauza C-276/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 102/47)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.**Ordonanța președintelui Curții din 21 octombrie 2013 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei****(Cauza C-321/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 102/48)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța președintelui Curții din 22 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland – Irlanda) – Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Cauza C-403/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/49)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – LG Display și LG Display Taiwan/Comisia

(Cauza T-128/11) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Piața mondială a ecranelor cu cristale lichide (LCD) — Acorduri și practici concertate în materie de prețuri și de capacități de producție — Vânzări interne — Dreptul la apărare — Amenzi — Imunitate parțială la amendă — Încălcare unică și continuă — Principiul ne bis in idem”]

(2014/C 102/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: LG Display Co. Ltd (Seul, Coreea du Sud) și LG Display Taiwan Co. Ltd (Taipei, Taiwan) (reprezențanți: A. Winckler și F.-C. Laprêvotte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: P. Van Nuffel și F. Ronkes Agerbeek, agenți, asistați de S. Kingston, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2010) 8761 final a Comisiei din 8 decembrie 2010, privind o procedură de aplicare a articolului 101 [TFUE] și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (cazul COMP/39.309 – LCD), și de reducere a cuantumului amenzilor aplicate reclamantelor prin această decizie

Dispozitivul

- 1) Stabilește cuantumul amenzii aplicate în solidar societăților LG Display Co. Ltd și LG Display Taiwan Co. Ltd la articolul 2 din Decizia C(2010) 8761 final a Comisiei din 8 decembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 [TFUE] și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (cazul COMP/39.309 – LCD) la 210 000 000 de euro.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) LG Display și LG Display Taiwan suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și trei părți din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Comisia suportă o parte din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 130, 30.4.2011.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Ezz și alții/Consiliul

(Cauza T-256/11) ⁽¹⁾

[„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Egipt — Închețarea fondurilor — Temei juridic — Obligația de motivare — Eroare de fapt — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Drept de proprietate — Libertatea de a desfășura o activitate comercială”]

(2014/C 102/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giseh, Egipt), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed (Londra, Regatul Unit), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londra) și Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giseh) (reprezențanți: inițial M. Lester, barrister, și J. Binns, solicitor, ulterior J. Binns, J. Lewis, QC, B. Kennelly, barrister, și I. Burton, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și I. Gurov, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher, M. Konstantinidis și A. Bordes, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2011/172/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 76, p. 63) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 76, p. 4), în măsura în care aceste acte îi vizează pe reclamanți

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Ahmed Abdelaziz Ezz, precum și doamnele Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin și Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat sunt obligați să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.*
- 3) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 89, 19.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Advance Magazine Publishers/OAPI – López Cabré (TEEN VOGUE)

(Cauza T-37/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TEEN VOGUE — Marca națională verbală anterioară VOGUE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Norma 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Refuz parțial al înregistrării”]

(2014/C 102/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: T. Alkin, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Eduardo López Cabré (Barcelona, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 22 noiembrie 2011 (cauza R 1763/2010-4) privind o procedură de opoziție între M. Eduardo López Cabré și Advance Magazine Publishers, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Advance Magazine Publishers, Inc la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 73, 10.3.2012.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Lidl Stiftung/OAPI – Lidl Music (LIDL express)

(Cauza T-225/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIDL express — Marca națională figurativă anterioară LIDL MUSIC — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 102/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezențați: inițial M. Schaeffer, M. Wolter și A. Marx, ulterior M. Wolter, A. Marx și M. Kefferpütz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Lidl Music spol. s r.o. (Brno, Republica Cehă)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 martie 2012 (cauza R 2379/2010-1) privind o procedură de opoziție între Lidl Music spol. s r.o. și Lidl Stiftung & Co. KG

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lidl Stiftung & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 227, 28.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Lidl Stiftung/OAPI – Lidl Music (LIDL)

(Cauza T-226/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LIDL — Marca națională figurativă anterioară LIDL MUSIC — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 102/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezențați: inițial M. Schaeffer, M. Wolter și A. Marx, ulterior M. Wolter, A. Marx și M. Kefferpütz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Lídl Music spol. s r.o. (Brno, Republica Cehă)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 martie 2012 (cauza R 2380/2010-1) privind o procedură de opoziție între Lídl Music spol. s r.o. și Lidl Stiftung & Co. KG

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lidl Stiftung & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 227, 28.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 26 februarie 2014 – Sartorius Lab Instruments/OAPI (Arc de cerc galben în josul unui ecran)

(Cauza T-331/12) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare — Semn care constă într-un arc de cerc galben în josul unui ecran — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)

(2014/C 102/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG (Göttingen, Germania), admisă să substituie Sartorius Weighing Technology GmbH (reprezentant: K. Welkerling, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camera întâi de recurs a OAPI din 3 mai 2012 (cauza R 1783/2011-1) privind o cerere de înregistrare a unui semn alcătuit dintr-un arc de cerc galben în josul unui ecran ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

**Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2014 – Advance Magazine Publishers/OAPI – Nanso Group
(TEEN VOGUE)**

(Cauza T-509/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TEEN VOGUE — Marca națională verbală anterioară VOGUE — Admisibilitate — Calificarea concluziilor — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitate sau similitudine a produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Refuz parțial de înregistrare*”]

(2014/C 102/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: C. Aikens, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Nanso Group Oy (Nokia, Finlanda) (reprezentant: M. Tuominen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 17 septembrie 2012 (cauza R 147/2011-4) privind o procedură de opoziție între Nanso Group Oy și Advance Magazine Publishers, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Advance Magazine Publishers, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2014 – Banco de Santander și alții/Comisia Europeană

(Cauza T-6/14)

(2014/C 102/57)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Banco de Santander, SA (Santander, Spania), Santander Investment, SA (Santander, Spania) și Naviera Séneca, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo și A. Biondi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în cuprinsul acesteia se califică ansamblul de măsuri care, potrivit deciziei, constituie așa-numitul sistem spaniol în materie de leasing fiscal drept ajutor de stat nou și incompatibil cu piața internă;
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată, care identifică investitorii grupurilor de interes economic ca fiind beneficiarii pretinselor ajutoare și singurii destinatari ai ordinului de recuperare;

- cu titlu subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care prin acesta se dispune recuperarea pretinselor ajutoare;
- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea unor contracte private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

A acțiune introdusă la 30 ianuarie 2014 – Bateaux mouches/OAPI (BATEAUX MOUCHES)

(Cauza T-72/14)

(2014/C 102/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Compagnie des bateaux mouches SA (Paris, Franța) (reprezentant: G. Barbaut, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că acțiunea este admisibilă;
- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 noiembrie 2013 în cauza R 284/2013-2;
- modificarea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 noiembrie 2013 în cauza R 284/2013-2;
- obligarea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene la plata în întregime a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: înregistrarea internațională desemnând Uniunea Europeană a mărcii verbale „BATEAUX MOUCHES”, pentru servicii din clasa 37 (nr. 1 092 478).

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
 - stabilirea greșită a faptului că marca în litigiu nu a dobândit caracter distinctiv prin utilizare pentru serviciile desemnate.
-

Acțiune introdusă la 4 februarie 2014 – Red Bull/OAPI – Automobili Lamborghini (Reprezentarea a doi tauri)**(Cauza T-73/14)**

(2014/C 102/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (reprezentanți: V. von Bomhard, J. Fuhrmann și A. Renck, avocați, și I. Fowler, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Automobili Lamborghini SpA (Sant' Agata Bolognese, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 noiembrie 2013 pronunțată în cauza R 1263/2012-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă și, de asemenea, în cazul în care ar participa formal la prezenta procedură, a celor efectuate de celelalte părți în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă care reprezintă doi tauri, pentru produse din clasa 12 (marca comunitară nr. 3 629 342).

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: Automobili Lamborghini SpA

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de decădere din drepturi

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 4 februarie 2014 – PT Musim Mas/Consiliul**(Cauza T-80/14)**

(2014/C 102/60)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezia) (reprezentanți: J. García-Gallardo Gil-Fournier, lawyer, C. Humpe, solicitor, și A. Verdegay Mena, lawyer)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care o privește pe reclamantă, precum și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea (i) articolului 1 alineatul (1), a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51) de către Consiliul Uniunii Europene, precum și pe încălcarea (ii) principiilor bunei administrări, al proporționalității și al nediscriminării de către Consiliul Uniunii Europene prin impunerea percepției definitive a taxei antidumping provizorii aplicate reclamantei, întrucât:
 - în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului nu se pot aplica taxe antidumping exportatorilor, precum reclamanta, ale căror produse nu fac obiectului unui dumping. Prin urmare, nu există temei juridic pentru impunerea de taxe antidumping provizorii reclamantei și cu atât mai puțin pentru perceperea unor astfel de taxe;
 - Consiliul a încălcat articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului prin impunerea reclamantei și perceperea cu caracter definitiv a unor taxe antidumping provizorii de 2,8%, depășind marja de dumping provizorie corectă;
 - articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului interzice impunerea de taxe provizorii de către Comisie atunci când marja de dumping provizorie este mai mică de 2%. Consiliul a încălcat articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului prin perceperea definitivă a taxelor provizorii impuse reclamantei;
 - având în vedere erorile săvârșite de Comisia Europeană în calculul marjei de dumping provizorii a reclamantei, Consiliul ar fi trebuit să conchidă că Comisia nu a examinat cu atenție și imparțialitate toate aspectele pertinente ale cauzei. O astfel de omisiune echivalează cu încălcarea principiului bunei administrări;
 - acțiunile Consiliului, constând în perceperea definitivă a taxelor provizorii impuse în mod eronat reclamantei, trebuie considerate drept disproporționate în raport cu obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului și, în consecință, drept o încălcare a principiului proporționalității;
 - impunând reclamantei perceperea definitivă a taxelor antidumping provizorii calculate în mod eronat și neimpunând societății P.T. Cilandra Perkasa plata de taxe antidumping provizorii, Consiliul a realizat o discriminare între două întreprinderi aflate în situații comparabile. În consecință, reclamanta invocă încălcarea de către Consiliu a principiului nediscriminării.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (2), a articolului 2 alineatele (5), (8) și (10) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, întrucât Consiliul Uniunii Europene:
 - nu a comunicat faptele esențiale în legătură cu presupusa existență a unei „situații speciale a pieței”, contrar articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului;
 - a ajustat costurile de producție ale reclamantei având în vedere presupusa existență a unei „situații speciale a pieței” în cadrul articolului 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului;
 - nu a luat în considerare utilizarea de către reclamantă a Palm Fatty Distillates ca materie primă;
 - nu a luat în considerare majorarea prin dubla înregistrare ca făcând parte din prețul la export al reclamantei, încălcând articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului și
 - nu a considerat reclamanta și societățile afiliate acesteia drept o singură entitate economică, încălcând articolul 2 alineatul (10) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 7 februarie 2014 – Iranian Offshore Engineering & Construction/Consiliul**(Cauza T-95/14)**

(2014/C 102/61)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (reprezentanți: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea și J. Iriarte Ángel, abogados)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Decizia 2013/661/PESC a Consiliului în ceea ce o privește și radierea numelui său din anexă;
- anularea articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului în ceea ce o privește și radierea numelui său din anexă, și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 306, p. 3), și a Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 306, p.18), în măsura în care prevăd includerea reclamantei pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile respective.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o eroare vădită în aprecierea faptelor pe care se întemeiază dispozițiile atacate, întrucât sunt lipsite de temei de fapt și probatoriu real.
2. Al doilea motiv întemeiat pe neîndeplinirea obligației de motivare, întrucât normele atacate sunt motivate necorespunzător în privința IOEC, motivare care nu numai că este lipsită de temei, ci este și inexactă, nespecifică, generală, împiedicând organizarea în mod adecvat a apărării reclamantei.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă în ceea ce privește motivarea dispozițiilor, lipsa probei cu privire la motivele invocate și a dreptului la apărare și a dreptului de proprietate, întrucât nu s-a respectat cerința motivării și necesitatea de a se prezenta probe reale, ceea ce afectează celelalte drepturi.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe abuzul de putere, întrucât există indicii obiective, precise și concordante care permit să se afirme că abuzând de poziția sa în mod nelegal, atunci când a adoptat măsurile de sancționare, Consiliul a urmărit obiective diferite de cele invocate de el însuși.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe interpretarea incorectă a normelor juridice care trebuie aplicate, întrucât se face o interpretare și o aplicare incorectă și extensivă a acestora, ceea ce este inadmisibil în cazul dispozițiilor cu caracter sancționator.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, întrucât a fost limitat fără o justificare reală.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, întrucât s-a adus atingere poziției relative a întreprinderii reclamante, fără nicio justificare.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Alesa/Comisia**(Cauza T-99/14)**

(2014/C 102/62)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamantă:* Alesa Srl (Chieti, Italia) (reprezentant: N. Giampaolo, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Cu titlu preliminar și conservator, suspendarea atribuirii, de către Comisia Europeană, a contractului nr. DCI-ASIE/2013/329-453, în contul Republicii Populare Chineze, țară beneficiară, consorțiului coordonat de GIZ GmbH, publicat la 3 decembrie 2013, pentru o valoare de 9 304 400 de euro;
- pe fond, admiterea acțiunii pentru motivele prezentate în cererea introductivă, având drept consecință anularea atribuirii de către Comisie a contractului nr. DCI-ASIE/2013/329-453 în contul Republicii Populare Chineze, țară beneficiară, consorțiului coordonat de GIZ GmbH, publicat pe portalul TED (portalul internet Tenders electronic Daily) la 3 decembrie 2013, pentru o valoare de 9 304 400 de euro;
- pe fond, obligarea Comisiei Europene, în temeiul diferitelor motive formulate în cadrul acțiunii, la repararea prejudiciului suferit de reclamantă în nume propriu și în contul consorțiului Sharewich, în valoare de 900 000 de euro sau într-un quantum pe care Tribunalul îl va considera echitabil și just pentru repararea prejudiciului;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în această cauză;
- În temeiul articolului 277 TFUE, aprecierea legalității sau a ilegalității, precum și a aplicabilității sau a inaplicabilității articolului 266 alienatul (1) din normele de aplicare ale Regulamentului financiar și a articolului 2.4.13 din PRAG 2013 în raport cu celelalte norme în materia administrării și a atribuirii contractelor de achiziții publice în măsura în care, după anularea procedurii declanșate indiferent de valoarea contractului, și cu condiția ca aceasta să depășească pragul prevăzut de dispoziția în vigoare, autoritatea contractantă are dreptul să efectueze o procedură de negociere directă cu unul sau mai mulți ofertanți fără informarea în prealabil a celorlalți ofertanți excluși de la negocierea directă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva procedurii de atribuire a contractului (Contract Award) nr. DCI-ASIE/2013/329-453 de către Comisia Europeană consorțiului coordonat de GIZ GmbH, în cadrul procedurii declanșate prin anunțul public nr. 2012/S 223-366462 privind asistență tehnică pentru Ministerul Locuințelor și Dezvoltării Urbane și Rurale (MoHURD) din Republica Populară Chineză pentru transferul bunelor practici europene în materie de urbanizare și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (pentru proiectul „Urbanizare durabilă – Stabilire a unei legături între orașele ecologice din Europa și din China”).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, precum și pe un abuz de putere în exercitarea autorității discreționare acordate Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority);

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a articolului 2.4.13 din PRAG 2013, precum și pe un abuz de putere în exercitarea autorității discreționare atribuită Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority);
3. Al treilea motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a principiilor transparenței prevăzute la articolele 15 și 298 TFUE, precum și la articolului 102 alineatul (1) (principiile aplicabile contractelor de achiziții publice) și la articolului 112 alineatul (1) (principiile egalității de tratament și transparenței) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, precum și pe un abuz de putere în exercitarea puterii discreționare atribuite Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority);
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a principiilor directe de la articolul 2 din Directiva 2004/18/CE și din alte norme de referință în materia administrării și a atribuirii contractelor de achiziții publice de servicii din această directivă, precum și pe un abuz de putere în exercitarea puterii discreționare atribuite Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority).

Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – Italia/Comisia

(Cauza T-122/14)

(2014/C 102/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, și G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei C(2013) 8681 final a Comisiei Europene din 9 decembrie 2013 prin care, în executarea Hotărârii Curții de Justiție din 17 noiembrie 2011 în cauza C-496/09, Comisia a obligat Republica Italiană la plata sumei de 6 252 000,00 euro cu titlu de penalitate cu titlu cominatoriu.

Decizia atacată se referă la al doilea semestru de întârziere, prin urmare la perioada 17 mai-17 noiembrie 2012.

Guvernul italian a invocat următoarele motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 260 alineatul (1) și alineatul (3) al doilea paragraf TFUE, precum și pe încălcarea hotărârii care face obiectul executării, în legătură cu creanțele deținute față de întreprinderile plasate în „concordat preventiv” sau sub regimul de „administrare controlată”

Astfel, se arată că decizia nu deduce din ajutorul restant datorat la expirarea semestrului de referință creanțele deținute față de aceste întreprinderi care au intervenit în cadrul procedurilor colective corespunzătoare, deși guvernul italian consideră că este vorba despre creanțe pentru recuperarea cărora statul membru a dat dovadă de toată diligența necesară și care trebuie, în consecință, să fie excluse din valoarea ajutoarelor restante datorate în temeiul hotărârii care trebuie executată.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE 9JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), precum și pe aplicarea inexactă a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 42)

În această privință se susține că decizia impune autorităților italiene să aplice sumelor datorate de întreprinderi în cadrul restituirii ajutoarelor de stat dobânzi la o rată compusă, astfel cum prevede articolul 11 din Regulamentul nr. 794/2004. Guvernul italian contestă acest aspect reținând că – inclusiv potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (și în special Hotărârii din 11 decembrie 2008, Comisia/Département du Loiret și Scott SA) – acest mod de calcul al dobânzii nu este aplicabil în materia deciziilor de recuperare anterioare intrării în vigoare a Regulamentului nr. 794/2004 și, cu atât mai puțin, prin raportare la decizii anterioare publicării Comunicării Comisiei privind rata dobânzii aplicabile în cazul recuperării ajutoarelor de stat ilegale (JO C 110, 8.5.2003, p. 21).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 26 februarie 2014 – Diamantopoulos/SEAE

(Cauza F-53/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Decizie de a nu îl promova pe reclamant în gradul AD 12 — Decizie implicită de respingere a reclamației — Decizie explicită de respingere a reclamației posterioare acțiunii — Motivare)

(2014/C 102/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alkis Diamantopoulos (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. . Orlandi, J.-N. Louis și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) (reprezentanți: S. Marquardt și E. Chaboureau, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl promova pe reclamant în gradul AD 12 în cadrul exercițiului de promovare 2012.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Serviciului European de Acțiune Externă de a nu îl promova pe domnul Diamantopoulos în gradul AD 12 în cadrul exercițiului de promovare 2012.
- 2) Serviciul European de Acțiune Externă suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul Diamantopoulos.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013, p.20.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 25 februarie 2014 – Marcuccio/Comisia

(Cauza F-118/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Decizie a AIPN privind pensionarea unui funcționar și acordarea unei prestații de invaliditate — Decizie care nu se pronunță cu privire la originea profesională a bolii care a justificat pensionarea — Obligația AIPN de a recunoaște originea profesională a bolii — Articolul 78 al cincilea paragraf din Statut — Necesitate de a convoca o nouă comisie pentru invaliditate — Relevanța unei decizii anterioare adoptate în aplicarea articolului 73 din Statut — Articolul 76 din Regulamentul de procedură — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată)

(2014/C 102/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și J. Baquero Cruz, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite a Comisiei de refuz al adoptării unei decizii privind originea profesională a bolii reclamantului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 25, 28.1.2012, p. 70.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 februarie 2014 –García Domínguez/Comisia

(Cauza F-155/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs — Avizul de concurs EPSO/AD/215/11 — Neincludere pe lista de rezervă — Motivarea unei decizii de respingere a unei candidaturi — Principiul egalității de tratament — Conflict de interese)

(2014/C 102/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Luis García Domínguez (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și G. Gattinara)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl include pe reclamant în lista de rezervă a concursului EPSO/AD/125/11

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
- 2) Îl obligă pe domnul García Domínguez să suporte propriile cheltuieli de judecată și să plătească cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013, p. 26.

Acțiune introdusă la 7 februarie 2014 – ZZ/SEAE

(Cauza F-11/14)

(2014/C 102/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea contractului reclamantului în măsura în care prevede încadrarea acestuia în gradul AD5 și repararea prejudiciului pretins suferit

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 1 aprilie 2013 în măsura în care prevede încadrarea reclamantului în gradul AD5;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 28 octombrie 2013 prin care a fost respinsă reclamația reclamantului;
- dispunerea modificării încadrării postului reclamantului la un grad corespunzător nivelului responsabilităților sale;
- obligarea pârâtului să adopte toate măsurile, în special pecuniare, necesare ca urmare a modificării încadrării, retroactiv de la data angajării;
- repararea prejudiciului moral suferit de reclamant, evaluat *ex aequo și bono* la suma de 5 000 de euro;
- obligarea SEAE la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – ZZ/Comisia**(Cauza F-13/14)**

(2014/C 102/68)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: S. Orlandi, avocat)*Pârâtă:* Comisia**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de respingere a cererii de prelungire, pentru anul 2012/2013, a autorizației prelabile acordate în privința rambursării cheltuielilor de logopedie pentru fiul reclamantului, efectuate în cadrul tratamentului bolii sale grave,

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 26 aprilie 2013 de respingere a cererii de prelungire, pentru anul 2012/2013, a rambursării cheltuielilor de logopedie pentru fiul reclamantului, efectuate în cadrul tratamentului bolii sale grave
 - obligarea Comisia la plata cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO